

[Socialministeren]

Som sagt synes jeg, at det bliver lidt af en opgave for Fremskridtspartiet at gå ud og forklare landets kommuner, specielt dem, der i dag er i fuld gang med at forberede iværksættelsen af dette forslag, at nu skal de fortsætte med at udbetale kontanthjælp til alle, der henvender sig, og som er fyldt 18 år, uanset deres økonomiske forhold i øvrigt, uden hensyn til deres familieforhold, hvis de ikke kan forsørge sig selv. Hvis ikke de har arbejde, har de ret til kontanthjælp. Det er det, Fremskridtspartiet nu står inde for. Jeg siger velbekomme!

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det er mildest talt en særegen oplevelse at sidde og lytte til fru Jane Oksen, når hun meddeler, at Fremskridtspartiet stemmer imod dette forslag. Samtidig siger fru Jane Oksen, at de unge skal aktiveres, og at det ikke skal være en fidus at gå på bistandshjælp.

Jeg synes, fru Jane Oksen skylder dette Folketing og befolkningen at fortælle præcist, hvorfor Fremskridtspartiet stemmer imod.

Det Konservative Folkeparti ønsker sammen med de andre regeringspartier, at der skal stilles krav til de unge, at de skal yde for at nyde, og at de skal have pligt til at gå i beskæftigelse, ellers får de ingen økonomisk støtte. Er det det, Fremskridtspartiet er imod? For så skal vi have en klar melding om det.

Jeg forstår så også, at Fremskridtspartiet ønsker, at det fortsat skal kunne være sådan, at studenter kan gå på bistandskontoret, når de har fået deres hue, og få nogle penge, og så kan de i øvrigt tage ud af landet eller blive i landet og holde sommerferie for dem. Det er helt nyt for mig, at dette skulle være Fremskridtspartiets politik.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg må sige, at jeg er også målløs. Jeg havde forestillet mig, at vi i høj grad ville blive anklaget fra den anden side af salen for, at vi i for høj grad havde rettet os efter Fremskridtspartiets vældige tanker om, at nu skal vi have besparelser på den offentlige sektor. Og hvad ser vi? Fremskridtspartiet er med til også her at sørge for, at det fosser ud af de offentlige kasser, ligesom da vi diskuterede gratis insulin, ligesom da

vi diskuterede gratis hjemmehjælp, osv. Der er overhovedet ikke hoved og hale på Fremskridtspartiets politik.

Jeg vil gerne én gang til sige, at jeg synes, det var ret interessant at høre, at intentionerne i forslaget var gode, og at der var mange gode ting i det. Men tilsyneladende havde man altså et eller andet argument for, at man hellere ville have, at det blev trukket, for at man måske skulle begynde forfra til næste år.

Hvad så med alle de unge, der får bistandshjælp uden at skulle yde noget her i sommer? Det kan de så takke Fremskridtspartiet for.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Hovedgrundene til, at vi stemmer imod, er, at timelønnen er for høj, og at arbejdstiden er for kort. Det har vi sagt.

Jeg vil gerne gøre socialministeren opmærksom på, at vi her i Folketinget i december måned 1988 vedtog en ændring af bistandsloven, der skulle træde i kraft den 1. april 1989. Når ministeren ikke er opmærksom på denne ændring og kommunerne formentlig heller ikke er det, så er det nok, fordi loven først er trådt i kraft her i april 1989, og jeg vil gerne anmode ministeren om over for kommunerne at præcisere, hvad der egentlig står i loven.

Jeg skal kort redegøre for, hvad det handler om. Det handler om en ændring af § 40 i bistandsloven, som omhandler, hvilke krav der stilles, for at man overhovedet kan modtage bistandshjælp.

Det fremgår af bemærkningerne til denne paragraf, at ændringen går ud på, at hvis den pågældende har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesforanstaltninger, kan den unge faktisk ikke sige nej til dette tilbud uden at miste sin bistandshjælp. Det står udtrykkeligt i bemærkningerne, at konsekvensen af ikke at tage imod disse tilbud vil være, at der ikke kan ydes kontanthjælp, så længe tilbudet fortsat står åbent. Det vil sige, at vi allerede i den nuværende lovgivning har et krav om, at den unge skal gå ind i et beskæftigelsesprojekt eller tage imod et arbejde for overhovedet at modtage bistandshjælp.

Loven trådte i kraft den 1. april 1989, og det var en ændring i lov nr. 72, hvis nogen vil studere det nøjere. Så det passer ikke, hvad ministeren siger, at der ikke i dag eksisterer et krav om,